

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 28 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Direktyva 2006/112/EB – 167, 168, 178–182, 193, 206, 242, 244, 250, 252 ir 273 straipsniai – Teisė PVM atskaitai – Esminiai reikalavimai – Formalūs reikalavimai – Naikinamasis terminas – Nacionalinės nuostatos, nesuteikiančios teisės atskaitai, jei nesilaikoma daugumos formalių reikalavimų – Mokesčių vengimas“

Byloje C-332/15

dėl *Tribunale di Treviso* (Trevizo apylinkės teismas, Italija) 2015 m. balandžio 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. liepos 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Giuseppe Astone

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Toader, teisėjai A. Rosas ir E. Jarašiūnas (pranešėjas),

generalinį advokatą E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. Galluzzo,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Nasopoulou ir A. Dimitrakopoulou,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Recchia ir C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1; toliau – PVM direktyva) 167, 168, 178–181, 244 ir 250 straipsnių aiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas baudžiamojoje byloje prieš Giuseppe Astone, kaip bendrovės *La Società Del Ferro Srl* (toliau – *Del Ferro*) teisinį atstovą, dėl nepateiktos pridėtinės vertės mokesčio (PVM) deklaracijos už 2010 mokestinius metus.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 PVM direktyvos X antraštin? dalis „Atskaita“ apima penkis skyrius. Šios antraštin?s dalies 1 skyriuje „Teis?s ? atskait? atsiradimas ir taikymo sritis“, be kita ko, yra 167 ir 168 straipsniai, suformuluoti taip:

„167 straipsnis

Teis?s ? atskait? atsiranda, atsiradus prievolei apskai?iuoti atskaitytin? PVM.

168 straipsnis

Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi tur?ti valstyb?je nar?je, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teis? iš PVM, kur? sumok?ti jam tenka prievol?, atskaityti:

- a) mok?tin? ar sumok?t? PVM toje valstyb?je nar?je už preki? tiekim? ar paslaug? teikim?, kur? jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo;
- b) mok?tin? PVM už sandorius, kurie laikomi preki? tiekimu arba paslaug? teikimu <...>;
- c) mok?tin? PVM už preki? ?sigijim? Bendrijos viduje <...>;
- d) mok?tin? PVM už sandorius, kurie laikomi ?sigijimu Bendrijos viduje <...>;
- e) mok?tin? arba sumok?t? PVM už preki? import? ? t? valstyb? nar?..“

4 Šios X antraštin?s dalies 4 skyriuje „Teis?s ? atskait? ?gyvendinimo taisykl?s“, be kita ko, yra 178–182 straipsniai, suformuluoti taip:

„178 straipsnis

Kad gal?t? ?gyvendinti teis?s ? atskait?, apmokestinamasis asmuo privalo tenkinti šias s?lygas:

- a) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio a punkt? už preki? tiekim? ar paslaug? teikim? jis privalo tur?ti pagal 220–236 straipsnius ir 238, 239, 240 straipsnius išrašyt? s?skait? fakt?r?;
- b) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio b punkt? už sandorius, kurie laikomi preki? tiekimu ar paslaug? teikimu, jis privalo laikytis kiekvienos valstyb?s nar?s nustatyt? formalum?;
- c) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio c punkt? už preki? ?sigijim? Bendrijos viduje jis privalo 250 straipsnyje numatytoje PVM deklaracijoje nurodyti vis? informacij?, b?tin? apskai?iuoti už jo preki? ?sigijim? Bendrijos viduje mok?tin? PVM sum?, ir privalo tur?ti pagal 220–236 straipsnius išrašyt? s?skait? fakt?r?;
- d) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio d punkt? už preki? ?sigijimu Bendrijos viduje laikomus sandorius jis privalo atlikti kiekvienos valstyb?s nar?s nustatytus formalumus;
- e) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio e punkt? už preki? import? jis privalo tur?ti importo dokument?, kuriame nurodyta, kad jis yra gav?jas ar importuotojas, ir mok?tina PVM suma arba tai sumai apskai?iuoti b?tina informacija;

<...>

179 straipsnis

Apmokestinamasis asmuo teis? ? PVM atskait? ?gyvendina taip – iš visos PVM sumos, mok?tin?s per atitinkam? mokestin? laikotarp?, atima vis? PVM sum?, ? kurios atskait? per t? pat? laikotarp? jis ?gijo teis? ir ja naudojasi pagal 178 straipsn?.

<...>

180 straipsnis

Valstyb?s nar?s gali suteikti apmokestinamajam asmeniui teis? ? atskait?, jeigu atskaita nebuvo atlikta pagal 178 ir 179 straipsnius.

181 straipsnis

Valstyb?s nar?s gali leisti apmokestinamajam asmeniui, neturin?iam pagal 220–236 straipsnius išrašytos s?skaitos fakt?ros, atskaityti PVM pagal 168 straipsnio c punkt? už preki? ?sigijim? Bendrijos viduje.

182 straipsnis

Valstyb?s nar?s nustato 180 ir 181 straipsni? taikymo s?lygas ir išsamias taisykles.“

5 PVM direktyvos XI antraštin? dalis „Apmokestinam?j? asmen? ir tam tikr? neapmokestinam?j? asmen? prievol?s“ apima aštuonis skyrius. Šios antraštin?s dalies 1 skyrius susij?s su „Prievole sumok?ti PVM“. Šio skyriaus 1 skirsnio „Asmenys, kuriems tenka prievol? sumok?ti PVM mokes?i? institucijoms“ 193 straipsnyje pažymima:

„PVM moka apmokestinamasis asmuo, vykdamas apmokestinam? preki? tiekim? ar paslaug? teikim?, išskyrus <...>, kai PVM moka kitas asmuo.“

6 PVM direktyvos XI antraštin?s dalies 1 skyriaus 2 skirsnio „Mok?jimo proced?ros“ 206 straipsnyje nustatyta:

„Bet kuris apmokestinamasis asmuo, kuriam tenka prievol? sumok?ti PVM, privalo sumok?ti gryn?j? PVM sum?, pateik?s 250 straipsnyje numatyt? PVM deklaracij?. Ta?iau valstyb? nar? gali nustatyti kitoki? mok?jimo dat? arba gali reikalauti tarpinio mok?jimo.“

7 PVM direktyvos XI antraštin?s dalies 4 skyrius „Apskaita“ apima keturis skirsnius. Šio skyriaus 2 skirsnio „Bendrosios prievol?s“ 242 straipsnyje nustatyta:

„Kiekvienas apmokestinamasis asmuo tvarko detali? apskait? tokiu b?du, kad b?t? galima nustatyti prievoles, susijusias su PVM, o mokes?i? institucijos gal?t? patikrinti, kaip jos vykdomos.“

8 Šio 4 skyriaus 3 skirsnio „Specialios prievol?s, susijusios su vis? s?skait? fakt?r? saugojimu“ 244 straipsnyje numatyta:

„Kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad b?t? saugomos jo paties, prekes ar paslaugas ?sigyjan?io asmens arba tre?iosios šalies jo vardu ir jo naudai išrašyt? s?skait? fakt?r? kopijos ir visos jo gautos s?skaitos fakt?ros.“

9 PVM direktyvos XI antraštin?s dalies 5 skyriaus „Deklaracijos“ 250 ir 252 straipsniuose

nustatyta:

„250 straipsnis

1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo pateikia PVM deklaraciją, nurodydamas visą informaciją, reikalingą nustatyti mokėtiną mokesčio dydį ir atskaitytinas sumas, kiek tai reikalinga nustatyti apmokestinimo bazę, su šiuo mokesčiu ir atskaita susijusių sandorių bendrą vertę bei neapmokestinamų sandorių vertę.

<...>

252 straipsnis

1. PVM deklaracijos pateikimo terminą nustato valstybės narės. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis kaip du mėnesiai po kiekvieno mokestinio laikotarpio pabaigos.

2. Valstybės narės nustato vieno, dviejų ar trijų mėnesių mokestinius laikotarpius.

Tačiau valstybės narės gali nustatyti ir kitokius mokestinius laikotarpius, jei jie nėra ilgesni nei vien[i] metai.“

10 PVM direktyvos XI antraštinės dalies 7 skyriaus „vairios nuostatos“ 273 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Valstybės narės gali nustatyti kitas prievoles, kurias jos laiko būtomis siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias sukaviimui, atsižvelgdamos į reikalavimų vienodai traktuoti apmokestinamųjų asmenų vykdamus nacionalinius sandorius ir sandorius tarp valstybių narių, tačiau dėl šių prievolių prekyboje tarp valstybių narių neturi atsirasti su sienų kirtimu susijusių formalumų.“

Italijos teisė

11 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikomos redakcijos 1972 m. spalio 26 d. *Decreto del Presidente della Repubblica no 633 – Istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto* (Respublikos Prezidento dekretas Nr. 633, nustatantis ir reglamentuojantis pridėtinės vertės mokestį, GURI, Nr. 292, 1972 m. lapkričio 11 d. paprastasis priedas, toliau – Dekretas Nr. 633) yra 19 straipsnis „Atskaita“. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Siekiant apskaičiuoti mokestį, mokėtiną pagal 17 straipsnio pirmą pastraipą, ar 30 straipsnio antroje pastraipoje numatytą permoką, apmokestinamojo asmens sumokėtas ar mokėtinas mokestis arba jam suskaitose fakturose už importuotas ar nupirktas prekes ir paslaugas savo verslo, amato ar profesinės veiklos tikslais apskaičiuotas mokestis atskaitomas iš mokesčio, susijusio su jo vykdytais sandoriais, sumos. Teisė į prekių ir paslaugų pirkimo ar importo mokesčio atskaitą atsiranda kilus prievolei apskaičiuoti mokestį, ir šia teise galima pasinaudoti ne vėliau kaip pateikiant deklaraciją už antruosius metus, einančius po to metų, kai atsirado teisė į atskaitą, tokiomis sąlygomis, kurias yra šios teisės atsiradimo momentu.“

12 Dekreto Nr. 633 25 straipsnyje „Pirkimų registravimas“ numatyta:

„Apmokestinamasis asmuo turi sunumeruoti eilės tvarka sąskaitas faktūras ir muitinės dokumentus, susijusius su vykdančiu monės veiklą, amatų ar profesinių veiklų sąsigytomis ar importuotomis prekėmis ir paslaugomis, <...> ir juos registruoti atitinkamame registre prieš atlikdamas periodinius mokėjimus ar pateikdamas metinę deklaraciją, kurioje jis pasinaudoja teise mokėti, susijusio su šiomis sąskaitomis faktūromis ir muitinės dokumentais, atskaitą.

Registruojant turi būti nurodyta sąskaitos faktūros ar muitinės dokumento data, jam suteiktas numeris eilės tvarka, monės pavadinimas, prekės tiekėjo ar paslaugos teikėjo pavadinimas, vardas ir pavardė (jei tai ne monė, bendrovė ar kitas subjektas), taip pat apmokestinamoji vertė ir mokesčio suma atskirai pagal kiekvieną taikomą tarifą.

<...>“

13 Šio dekreto 39 straipsnyje „Registrų ir dokumentų saugojimas ir laikymas“ pažymima:

„Šiame dekrete numatyti registrai <...> turi būti tvarkomi pagal Civilinio kodekso 2219 straipsnio nuostatas ir kiekvienas puslapis turi būti numeruojamas eilės tvarka, atleidžiant nuo registracijos mokesčio.

<...>

<...>

Registrai, kvitų knygelės, aplankai ir lentelės, taip pat sąskaitos faktūros, muitinės dokumentai ir kiti šiame dekrete numatyti dokumentai turi būti saugomi pagal 1973 m. rugsėjo 29 d. Respublikos Prezidento dekreto Nr. 600 22 straipsnio nuostatas. <...>“

14 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikomos redakcijos 2000 m. kovo 10 d. *Decreto legislativo no 74 – Nuova disciplina dei reati in materia di imposte sui redditi e sul valore aggiunto, a norma dell'articolo 9 della legge 25 giugno 1999, no 205* (statyminis dekretas Nr. 74, naujai reglamentuojantis pažeidimus pajamų mokesčio ir pridėtinės vertės mokesčio srityje pagal 1999 m. birželio 25 d. statymo Nr. 205 9 straipsnį, GURI, Nr. 76, 2000 m. kovo 31 d., p. 4, toliau – statyminis dekretas Nr. 74) 5 straipsnyje „Deklaracijos nepateikimas“ numatyta:

„1. Asmuo, kuris siekdamas išvengti pajamų mokesčio ar [PVM] pažeidė savo pareigą pateikti vieną iš šių mokesčių metinę deklaraciją, kai nesumokėtas mokestis, vertinant atskirai kiekvieną mokestį, viršija 30 000 eurų, baudžiamas nuo metų iki trejų metų laisvės atėmimu.

<...>“

15 Pagal šio statyminio dekreto 1 straipsnio 1 dalies f punktą „nesumokėtu mokesčiu“ laikomas „skirtumas tarp faktiškai mokėtinio mokesčio ir nurodyto deklaracijoje mokesčio arba visas mokėtinas mokestis, jei deklaracija nepateikta, atėmus apmokestinamojo asmens ar trečiųjų asmenų avansu kaip mokesčiai arba kaip šis mokestis deklaracijos pateikimo ar iki nustatyto termino pabaigos sumokėtas sumas“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

16 Per 2013 m. liepos 4 d. pradėtą mokestinį patikrinimą *Guardia di Finanza* (Mokesčių ir finansų policija, Italija) nustatė, kad už 2010, 2011, 2012 ir 2013 mokestinius metus G. Astone, kaip *Del Ferro* atstovas, negalėjo pateikti nei apskaitos rašų, nei PVM registro rašų. Per šį patikrinimą taip pat nustatyta, kad 2010 mokestiniais metais ši bendrovė išrašė sąskaitų faktūrų už PVM apmokestinamą 320 205 eurų sumą, bet, nepateikusi su ja susijusios PVM deklaracijos,

išveng? 64 041 eur? PVM mokėjimo, o vėlesniais mokestiniais metais ji irgi nepateik? PVM deklaracijos. Per š? patikrinim? taip pat paaišk?jo, kad *Del Ferro* ne?vykd? pareigos ?registruoti išrašytas s?skaitas fakt?ras.

17 D?l nepateiktos PVM deklaracijos už 2010 mokestinius metus G. Astone, kaip *Del Ferro* teisinio atstovo, atžvilgiu *Tribunale di Treviso* (Trevizo apylink?s teismas, Italija) baudžiam?j? byl? kolegija prad?jo nagrin?ti baudžiam?j? byl? d?l atsakomyb?s už pažeidim?, numatyt? ?statyminio dekreto Nr. 74 5 straipsnio 1 dalyje.

18 Per š? proces? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiame teisme G. Astone pateik? tre?i?j? ?moni? *Del Ferro* per 2010 mokestinius metus išrašytas s?skaitas fakt?ras, kurios buvo apmok?tos ?skaitant PVM, bet nebuvo ?registruotos šios bendrov?s apskaitoje. Remiantis šiomis s?skaitomis fakt?romis, atskaitytino PVM suma sudar? 30 590 eur?. G. Astone tvirtina, kad pagal Teisingumo Teismo praktik?, susijusi? su teise ? apmokestinamojo asmens sumok?to pirkimo PVM atskait?, reik?jo atsižvelgti ? šias s?skaitas fakt?ras. Atsižvelgiant ? ši? atskaitytin? PVM sum? ir ? ankstesn? ?mon?s mokes?i? kredit?, nesumok?to mokes?io suma neviršijo 30 000 eur? ribos, nustatytos ?statyminio dekreto Nr. 74 5 straipsnio 1 dalyje, tod?l nebeegzistavo pagal ši? nuostat? baustinas pažeidimas. D?l to G. Astone teigia, kad turi b?ti išteisintas. Prokuroras taip pat prašo j? išteisinti.

19 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurodo, kad pagal Italijos teis?s nuostatas teis? ? PVM atskait? priklauso nuo formali? pareig?, be kita ko, apiman?i? atitinkam? deklaracij? pateikim?, kai apmokestinamasis asmuo remiasi PVM kreditu, ir atitinkam? s?skait? fakt?r? ?registravim? numatyta registre, vykdymo ir tai lemia, kad apmokestinamasis asmuo neturi teis?s atskaityti net sumok?to pirkimo PVM, jei šis mokestis n?ra tinkamai ?registruotas.

20 Remdamasis ?statyminio dekreto Nr. 74 5 straipsnio 1 dalimi prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurodo, kad, nepateikus PVM deklaracijos, Italijos teis?je numatyta, jog nesumok?tas mokestis apima vis? mok?tin? mokest?, neatsižvelgiant, kiek tai susij? su PVM, ? mokest?, sumok?t? tiek?jams, jei nevykdomos ?statyme numatytos formalios pareigos. Šiuo atveju mok?tinas mokestis, taip pat ir siekiant nustatyti galimyb? iškelti baudžiam?j? byl? pagal ši? nuostat?, to teismo teigimu, yra išrašytose s?skaitose fakt?rose nurodytas mokestis. Iš ties? teismas mano, kad galimyb? atsižvelgti ? sumok?t? pirkimo PVM reiškia, jog teise ? atskait? buvo pasinaudota pateikiant metin? deklaracij? ir ji gali b?ti susijusi tik su atitinkamame registre ?registruotomis s?skaitomis fakt?romis.

21 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas teigia, kad pagal S?jungos teis? teis? ? atskait? taip pat priklauso nuo tam tikr? pareig? vykdymo, ir šiuo klausimu nurodo PVM direktyvos 167, 168, 178–181, 244 ir 250 straipsnius. Be to, jis pažymi, kad pagal 2008 m. geguž?s 8 d. Sprendime *Ecotrade* (C?95/07 ir C?96/07, EU:C:2008:267) ir 2010 m. rugs?jo 30 d. Sprendime *Uszodaépít* (C?392/09, EU:C:2010:569) nagrin?t? mokes?i? neutralumo princip? reikalaujama, kad b?t? suteikta teis? ? pirkimo PVM atskait?, jeigu esminiai reikalavimai, reguliuojantys teis? ? atskait?, yra ?vykdyti, net jei apmokestinamieji asmenys ne?vykd? kai kuri? formali? reikalavim?. Ta?iau šiuose sprendimuose neapibr?žiami nei šie reikalavimai, nei, be kita ko, formalios pareigos privaloma laikytis, kad apmokestinamasis asmuo gal?t? pasinaudoti teise ? atskait?. Kadangi G. Astone nevykd? jokios formalios pareigos, Teisingumo Teismo atsakymas yra b?tinas priimant sprendim? d?l šio asmens baudžiamosios atsakomyb?s.

22 Šiomis aplinkyb?mis *Tribunale di Treviso* (Trevizo apylink?s teismas) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar PVM direktyvos nuostatos, išaiškintos [sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim?] motyvuojamoje dalyje min?toje S?jungos teismo praktikoje, draudžia valstyb?s nar?s

nacionalinės teisės nuostatas, kaip antai [sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą] nurodytas Italijoje galiojančios teisės nuostatas (Dekreto Nr. 633 19 straipsnis), pagal kurias, taip pat ir baudžiamosios teisės taikymo srityje, negalima pasinaudoti teise ? atskait?, jei nepateiktos PVM deklaracijos, bent deklaracija už antruosius metus, einančius po to met?, kai atsirado teisė ? atskait??

2. Ar PVM direktyvos nuostatos, išaiškintos [sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą] motyvuojamoje dalyje minėtoje Sąjungos teismo praktikoje, draudžia valstybės narės nacionalinės teisės nuostatas, kaip antai [sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą] nurodytas Italijoje galiojančios teisės nuostatas (Dekreto Nr. 633 25 ir 39 straipsniai), pagal kurias, taip pat ir baudžiamosios teisės taikymo srityje, PVM atskaitos tikslais negalima atsižvelgti ? apmokėtas sąskaitas fakturas, kurių apmokestinamasis asmuo neįregistravo?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumų

23 Italijos vyriausybė ginėja prejudicinių klausimų priimtinumą, motyvuodama tuo, kad jie pagręsti klaidingu Italijos teisės, kurioje iš tiesų numatyta, kad ? nacionalines nuostatas, reglamentuojančias teisės ? PVM atskait? apimt?, neatsižvelgiama vertinant, ar pasiekta ?statyminio dekreto Nr. 74 5 straipsnio 1 dalyje numatyta riba, kuri? pasiekus taikoma baudžiamoji sankcija, aiškinimu. Iš to matyti, kad atsakymas, kurį Teisingumo Teismas pateiks ? užduotus klausimus, nebus naudingas pagrindinės bylos sprendimui, nes šioje byloje netaikytinos PVM direktyvų perkeliančios Italijos nuostatos.

24 Tačiau reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, per procedūrą pagal SESV 267 straipsnį tik būtų nagrinėjantis nacionalinis teismas, ? kurį buvo kreiptasi dėl ginčo ir kuris atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas ? bylos ypatumus turi ?vertinti ir prejudicinio sprendimo būtinumą savo sprendimui, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės aiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą (2010 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Stoß ir kt.*, C-316/07, C-358/07–C-360/07, C-409/07 ir C-410/07, EU:C:2010:504, 51 punktą ir jame nurodyta teismo praktika). Taip pat vykstant šiam procesui tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi aiškinti nacionalinės teisės nuostatas (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Križan ir kt.*, C-416/10, EU:C:2013:8, 58 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

25 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, nepaisant Italijos vyriausybės rašytinėse pastabose pateiktų abejonių šiuo klausimu, Teisingumo Teismas turi laikyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teiginiai, t. y. kad Italijos teisėje – ?statyminio dekreto Nr. 74 5 straipsnio 1 dalyje – numatyta riba, nuo kurios taikoma baudžiamoji sankcija, nustatoma taikant materialines nuostatas, reglamentuojančias teisės ? PVM atskait? apimt?, yra ?rodyti, todėl turi konstatuoti, kad pateikti klausimai priimtini.

Dėl esmės

26 Pirmiausia svarbu pažymėti, kad pagal PVM direktyvos 411 ir 413 straipsnius ši direktyva nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikino ir pakeitė Sąjungos teisės aktus PVM srityje, be kita ko Šeštąją Tarybos direktyvą 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių ?statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

27 Pagal PVM direktyvos 1 ir 3 konstatuojamąsias dalis nauja Šeštosios direktyvos redakcija

buvo būtina siekiant pagal pertvarkytą struktūrą ir redakciją aiškiai bei racionaliai išdėstyti taikomas nuostatas, iš principo nedarant esminių pakeitimų. PVM direktyvos nuostatos, reikšmingos pagrindinėje byloje, yra iš esmės identiškos atitinkamoms Šeštosios direktyvos 77/388 nuostatomis. Šiomis aplinkybėmis su tomis nuostatomis susijusi teismo praktika yra reikšminga aiškinant atitinkamas PVM direktyvos nuostatas (pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *Mahagében ir Dávid*, C-80/11 ir C-142/11, EU:C:2012:373, 35 punktą).

Dėl pirmojo klausimo

28 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad tik per procesą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme kaltinamasis pagrindinėje byloje ketino remtis teise ? sumokėto pirkimo PVM atskaitą, nors pagal Dekreto Nr. 633 19 straipsnio 1 dalį šia teise vėliausiai reikia pasinaudoti deklaracijoje, susijusioje su antrais metais, einančiais po to meto, kai ta teisė atsirado. Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant ? tai, ką nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir kas buvo priminta šio sprendimo 25 punkte, reikia suprasti, kad pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar PVM direktyvos 167, 168, 178 straipsnius, 179 straipsnio pirmą pastraipį ir 180 ir 182 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatytas teisės ? atskaitą naikinamasis terminas, kaip pagrindinėje byloje.

29 Šiuo klausimu primintina, kad PVM direktyvoje numatytos atskaitos sistemos tikslas yra visiškai atleisti verslininką nuo vykdant ekonominę veiklą sumokėto ar mokėtino PVM naštos. Todėl bendrąja PVM sistema stengiamasi užtikrinti visišką neutralumą apmokestinant bet kokią ekonominę veiklą, neatsižvelgiant ? jos tikslus ar rezultatus, su sąlyga, kad šiai veiklai iš principo būtų taikomas PVM (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 43 punktas ir nurodyta teismo praktika).

30 Pagal nusistovėjusį teismo praktiką PVM direktyvos 167 ir 168 straipsniuose numatyta teisė ? atskaitą yra sudedamoji PVM sistemos dalis ir iš esmės negali būti ribojama (be kita ko, žr. 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Ecotrade*, C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 39 punktą ir nurodytą teismo praktiką ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 44 punktą).

31 Kaip matyti iš PVM direktyvos 167 straipsnio ir 179 straipsnio pirmos pastraipos formuluočių, teise ? atskaitą iš principo naudojamas per tą patį laikotarpį, kuriuo atsirado ši teisė, t. y. tuomet, kai atsiranda prievolė sumokėti mokesť.

32 Vis dėlto pagal šios direktyvos 180 ir 182 straipsnius apmokestinamajam asmeniui gali būti leista atskaityti PVM, net jeigu jis nepasinaudojo tokia teise laikotarpiu, kuriuo atsirado ši teisė, kai laikomasi tam tikrą nacionalinėje teisėje nustatytą sąlygą ir taisyklę (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 46 punktas ir nurodyta teismo praktika).

33 Tačiau galimybė be jokių apribojimų laiko atžvilgiu pasinaudoti teise ? atskaitą prieštarautų teisinio saugumo principui, kuris reikalauja, kad apmokestinamojo asmens mokesčių situacija, atsižvelgiant ? jo teises ir pareigas mokesčių administratoriaus atžvilgiu, negalėtų būti užginčyta neribotą laiką (2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Ecotrade*, C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 44 punktas ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 48 punktas).

34 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad atvirkštinio apmokestinimo atveju naikinamasis terminas, kuriam pasibaigus nepakankamai rėpėtingas apmokestinamasis asmuo, nepateikęs prašymo leisti atskaityti pirkimo PVM, praranda teisę ? atskaitą, neturi būti laikomas

nesuderinamu su PVM direktyvoje nustatyta sistema, jeigu, pirma, šis terminas nacionaline teise pagrįstoms teisėms mokesčių srityje taikomas taip pat, kaip ir Sąjungos teise pagrįstoms teisėms (lygiavertiškumo principas), ir, antra, dėl jo naudojimasis teise atskaityti netampa praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas) (2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Ecotrade*, C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 46 punktas ir nurodyta teismo praktika ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 49 punktas).

35 Nagrinėjamu atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, ar pagrindinėje byloje taikytas atvirkštinis apmokestinimas. Vis dėlto tai nėra svarbu atsakant į pateiktą pirmąjį klausimą, nes šio sprendimo 31 ir 32 punktuose primintos PVM direktyvos nuostatos nenustato, kiek tai susiję su teisės į atskaitą naikinamuoju terminu, kurį pagal šias nuostatas gali numatyti valstybės narės, kad turi būti atskirti atvejai, kai taikomas atvirkštinis apmokestinimas ir atvejai, kai jis netaikomas.

36 Į klausimą, ar dvejų metų naikinamasis terminas, kaip pagrindinėje byloje, atitinka šio sprendimo 34 punkte nurodytas sąlygas, reikia atsakyti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką nacionalinis teismas turi įvertinti nacionalinių priemonių suderinamumą su Sąjungos teise. Tačiau Teisingumo Teismas gali pateikti naudingas gaires, kad nacionalinis teismas galėtų išspręsti nagrinjamą ginčą (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 51 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

37 Šiuo atveju, kiek tai susiję su lygiavertiškumo principu, kaip jau Teisingumo Teismas nusprendė byloje, kurioje priimtas 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimas *Ecotrade* (C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 47 punktas), kuris, be kita ko, susijęs su tuo pačiu naikinamuoju terminu kaip pagrindinėje byloje, iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos nematyti, ir Teisingumo Teisme nebuvo teigiama, kad Dekreto Nr. 633 19 straipsnio 1 dalyje numatytas naikinamasis terminas neatitinka šio principo.

38 Dėl veiksmingumo principo Teisingumo Teismas jau irgi nusprendė, kad dėl paties dvejų metų naikinamojo termino, numatyto Dekreto Nr. 633 19 straipsnio 1 dalyje, kuris aptariamas pagrindinėje byloje, pasinaudojimas teise atskaityti negali savaime tapti praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas, atsižvelgiant į tai, kad PVM direktyvos 167 straipsnis ir 179 straipsnio pirma pastraipa leidžia valstybėms narėms reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo pasinaudotų teise į atskaitą tuo pačiu laikotarpiu, kuriuo atsirado ši teisė (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 8 d. *Ecotrade* (C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 48 punktą).

39 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 167, 168, 178 straipsniai, 179 straipsnio pirma pastraipa ir 180 ir 182 straipsniai aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatytas teisės į atskaitą naikinamasis terminas, kaip pagrindinėje byloje, su sąlyga, kad laikomasi lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl antrojo klausimo

40 Pirmiausia, pažymėtina, kad nors antrajame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo tik kaltinamojo pagrindinėje byloje nevykdytą pareigą registruoti sąskaitas fakturas, kuriomis remiantis galima pasinaudoti teise į atskaitą, išrašytas bendrovei, kurios teisinis atstovas jis yra, sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamoje dalyje šis teismas nurodo, kad kaltinamasis, kaip šios bendrovės teisinis atstovas, nevykdė „jokios“ formalios pareigos PVM srityje.

41 Šiuo klausimu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad už 2010 mokestinius

metus, dėl kurių teisme nagrinėjama baudžiamoji byla, kaltinamasis negalėjo pateikti nei bendrovės, kurios teisinis atstovas yra, apskaitos rašų, nei PVM registro rašų. Iš minėto prašymo taip pat matyti, kad ši bendrovė nepateikė PVM deklaracijos, nors išrašų sąskaitų faktūrų už PVM apmokestinamą 320 205 eurų sumą, nesumokėjo PVM, kurį turėjo prievolę sumokėti, nevykdė pareigos registruoti išrašytas sąskaitas faktūras, taip pat pareigos registruoti jai trečiųjų šalių išrašytas sąskaitas faktūras, kurias ji apmokėjo.

42 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, ką nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir kas buvo priminta šio sprendimo 25 punkte, laikytina, kad antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar PVM direktyvos 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 ir 273 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kurie leidžia mokesčių administratoriui apmokestinamajam asmeniui nesuteikti teisės į PVM atskaitą, jeigu jis nustato, kad šis asmuo nevykdė daugumos formalių pareigų, kurias turi vykdyti, kad galėtų pasinaudoti ta teise.

43 Šiuo klausimu pažymėtina, kad apmokestinamąjį asmenį teisė atskaityti iš PVM, kurį mokėti jie turi pareigą, mokėti ar sumokėti? pirkimo PVM už įsigytas prekes ir paslaugas yra pagrindinis Sąjungos teisės aktuose nustatytos bendros PVM sistemos principas (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 25 punktą ir jame nurodyta teismo praktika ir 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Maks Pen*, C-18/13, EU:C:2014:69, 23 punktą).

44 Kaip jau buvo iš esmės nurodyta šio sprendimo 29–31 punktuose, PVM direktyvos 167–192 straipsniuose numatyta teisė į atskaitą, kuria siekiama visiškai neutralumo, kiek tai susiję su visų ekonominės veiklos rūšių, su sąlyga, kad jos pačių apmokestinamos PVM, mokesčių našta, iš principo negali būti ribojama ir ji taikoma nedelsiant visiems mokesčiams, kuriais apmokestinami pirkimo sandoriai.

45 Taigi, pagal nusistovėjusio teismo praktiką, pagal pagrindinį PVM neutralumo principą reikalaujama, kad būtų suteikta teisė į pirkimo PVM atskaitą, jeigu esminiai reikalavimai vykdyti, net jei apmokestinamieji asmenys nevykdė kai kurių formalių reikalavimų (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 62 punktą ir nurodyta teismo praktika ir 2015 m. liepos 9 d. Sprendimo *Salomie ir Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, 58 punktą ir nurodyta teismo praktika).

46 Gali būti kitaip, jei dėl formalių reikalavimų pažeidimo negalima pateikti tikslių rodymų, kad vykdyti esminiai reikalavimai (2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, 71 punktą ir 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Idexx Laboratories Italia*, C-590/13, EU:C:2014:2429, 39 punktą ir nurodyta teismo praktika).

47 Šiuo klausimu pažymėtina, kad teisės į atskaitą esminiai reikalavimai yra tie, kurie reglamentuoja šios teisės pagrindą ir apimtį, kaip numatyta PVM direktyvos X antraštinės dalies 1 skyriuje „Teisės į atskaitą atsiradimas ir apimtis“, o šios teisės formalių reikalavimai reglamentuoja jos įgyvendinimo tvarką ir kontrolę, taip pat gerą PVM sistemos funkcionavimą, kaip antai prievolės, susijusias su apskaita, sąskaitų faktūrų išrašymu ir deklaravimu (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Idexx Laboratories Italia*, C-590/13, EU:C:2014:2429, 41 ir 42 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

48 Taigi, PVM direktyvos XI antraštinėje dalyje išvardytos tam tikros PVM taikymo ir mokesčių administratoriaus kontrolės tikslais atliekamos pareigos šio mokestį turintiems mokėti apmokestinamiesiems asmenims. Konkrečiai kalbant, be pareigos mokėti PVM, kylančios iš šios direktyvos 193 ir 206 straipsnių, jos 242 straipsnyje nustatytas detalios apskaitos reikalavimas, šios direktyvos 244 straipsnyje numatyta pareiga saugoti visas sąskaitas faktūras, o šios

direktyvos 250 ir 252 straipsniuose numatytas deklaracijos pateikimas per nustatytą terminą.

49 Be to, iš PVM direktyvos 273 straipsnio matyti, kad valstybės narės suteikiama galimybė numatyti kitas pareigas, kurias jos laiko būtinais tam, kad būtų teisingai renkamas PVM ir užkirstas kelias sukaviavimui. Tačiau priemonės, kurias valstybės narės gali priimti pagal šią nuostatą, neturi viršyti to, kas būtina šiems tikslams pasiekti. Todėl jos neturi būti naudojamos taip, kad dėl jų sisteminai būtų abejojama teise į PVM atskaitą, todėl ir PVM neutralumu, kuris yra bendros PVM sistemos pagrindinis principas (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Ecotrade*, C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 66 punktą ir 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *Mahagében ir Dávid*, C-80/11 ir C-142/11, EU:C:2012:373, 57 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

50 Vis dėlto, kova su galimu sukaviavimu, mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu yra PVM direktyvos pripažintas ir skatinamas tikslas, o Teisingumo Teismas ne kartą nusprendė, kad sukaviavimais arba piktnaudžiavimais asmenys negali remtis Sąjungos teisės normomis. Todėl nacionaliniai teismai ir institucijos turi atsisakyti suteikti teisę į atskaitą, jei atsižvelgiant į objektyvius rodymus nustatyta, kad šia teise remiamasi sukaviaviant ar piktnaudžiaviant (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 35–37 punktai ir nurodyta teismo praktika ir 2014 gruodžio 18 d. Sprendimo *Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti ir kt.*, C-131/13, C-163/13 ir C-164/13, EU:C:2014:2455, 42–44 punktai ir nurodyta teismo praktika).

51 Tai taikytina tais atvejais, kai pats apmokestinamasis asmuo sukaviavo mokesčių srityje (2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Bonik*, C-285/11, EU:C:2012:774, 38 punktas ir nurodyta teismo praktika ir 2014 vasario 13 d. Sprendimo *Maks Pen*, C-18/13, EU:C:2014:69, 27 punktas).

52 Kadangi atsisakymas suteikti teisę į atskaitą yra pagrindinio principo, kurį sudaro ši teisė, taikymo išimtis, kompetentingos mokesčių institucijos turi pakankamai pagrįsti, kad yra objektyvių sukaviavimo ar piktnaudžiavimo rodymų. Be to, nacionaliniai teismai turi patikrinti, ar atitinkamos mokesčių institucijos nustatė tokių objektyvių rodymų egzistavimą (2014 vasario 13 d. Sprendimo *Maks Pen*, C-18/13, EU:C:2014:69, 29 punktas ir nurodyta teismo praktika).

53 Vykstant procedūrai pagal SESV 267 straipsnį Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos tikrinti ar vertinti su pagrindine byla susijusią faktinių aplinkybių. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagal nacionalinės teisės rodinėjimo taisyklės turi bendrai įvertinti visus rodymus ir šios bylos faktines aplinkybes, kad, atsižvelgęs į jam pateiktus objektyvius rodymus, nustatytų, ar kaltinamasis pagrindinėje byloje sukaviavo arba piktnaudžiavo (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Maks Pen*, C-18/13, EU:C:2014:69, 30 punktą). Tačiau tam, kad pateiktą naudingą atsakymą, Teisingumo Teismas, bendradarbiaudamas su nacionaliniais teismais, gali pateikti visas, jo manymu, reikalingas nuorodas (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *AES-3C Maritza East 1*, C-124/12, EU:C:2013:488, 42 punktą ir 2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *GMAC UK*, C-589/12, EU:C:2014:2131, 46 punktą).

54 Nagrinėjamo atveju, kaip konstatuota šio sprendimo 41 punkte, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad kaltinamasis pagrindinėje byloje už 2010 mokestinius metus, dėl kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme nagrinėjama jo baudžiamoji byla, ne tik nevykdė pareigos pateikti PVM deklaraciją administratoriui ir sumokėti mokestį, privalomą mokėti bendrovės, kurios teisinis atstovas jis yra, bet ir nepateikė šios bendrovės nei apskaitos, nei PVM registro rašų, be to, nevykdė pareigos eilės tvarka registruoti bendrovės išrašytas ar apmokėtas sąskaitas faktūras, kaip numatyta Italijos teisėje.

55 Tačiau net manant, kad šis kaltinamojo pagrindinėje byloje – *Del Ferro* teisinio atstovo – formalių pareigų, nustatytų PVM taikymo ir mokesčių administratoriaus atliekamos kontrolės tikslais, nevykdymas nekliudo pateikti aiškaus rodymo, kad esminiai reikalavimai, suteikiantys

teis? ? PVM atskait?, yra ?vykdyti, reikia konstatuoti, kad, kaip teig? rašytin?se pastabose Europos Komisija, tokios aplinkyb?s gali rodyti papras?iausio suk?iavimo mokes?i? srityje egzistavim?, kai apmokestinamasis asmuo ty?ia nevykdo savo formali? pareig?, siekdamas išvengti mokes?io mok?jimo.

56 Konkre?iai kalbant, nepateikimas PVM deklaracijos, kaip ir nevedimas apskaitos, kurios leist? taikyti PVM ir mokes?i? administratoriui atlikti jo kontrol?, taip pat išrašyt? ir apmok?t? s?skait? fakt?r? neregistravimas gali kliudyti teisingai surinkti mokest? ir taip pakenkti sklandžiam bendrosios PVM sistemos veikimui. Tod?l S?jungos teis? nedraudžia valstyb?ms nar?ms tokio pareig? nevykdymo laikyti suk?iavimu mokes?i? srityje ir tokiu atveju atsisakyti suteikti teis? ? atskait? (pagal analogij? žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimo R., C?285/09, EU:C:2010:742, 48 ir 49 punktus).

57 Šiuo klausimu dar reikia priminti, kad iš sprendimo d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? taip pat matyti, jog analogiškos pareigos buvo nevykdomos kelis mokestinius metus iš eil?s. Nors tie mokestiniai metai nenagrin?jami pagrindin?je byloje, tai yra faktin?s aplinkyb?s, ? kurias gali atsižvelgti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, pagal šio sprendimo 53 punkte primint? teismo praktik? nagrin?damas byl?.

58 Galiausiai svarbu pažym?ti, kad teis?s ? atskait? nesuteikimas aplinkyb?mis, kurios rodo pretenduojan?io ? ši? teis? apmokestinamojo asmens suk?iavim? mokes?i? srityje, nelaikomas prieštaraujan?iu mokes?i? neutralumo principui, nes juo negali pagr?stai remtis apmokestinamasis asmuo, ty?ia dalyvav?s suk?iaujant mokes?i? srityje ir suk?l?s gr?sm? bendrosios PVM sistemos veikimui (pagal analogij? žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimo R., C?285/09, EU:C:2010:742, 51 ir 54 punktus; taip pat 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti ir kt.*, C?131/13, C?163/13 ir C?164/13, EU:C:2014:2455, 48 punkt?).

59 Atsižvelgiant ? visus min?tus argumentus, ? antr?j? klausim? reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 ir 273 straipsniai aiškintini taip, kad pagal juos nedraudžiami tokie nacionalin?s teis?s aktai, kaip nagrin?jamieji pagrindin?je byloje, kurie leidžia mokes?i? administratoriui apmokestinamajam asmeniui nesuteikti teis?s ? PVM atskait?, jei nustatyta, kad jis suk?iaudamas, o tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, ne?vykda daugumos formali? pareig?, kurias turi ?vykdyti, kad gal?t? pasinaudoti šia teise.

D?l bylin?jimosi išlaid?

60 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 167, 168, 178 straipsniai, 179 straipsnio pirma pastraipa ir 180 ir 182 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos nedraudžiami nacionalin?s teis?s aktai, kuriuose numatytas teis?s ? atskait? naikinamasis terminas, kaip pagrindin?je byloje, su s?lyga, kad laikomasi lygiavertiškumo ir veiksmingumo princip?, o tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas.**

2. **Direktyvos 2006/112 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 ir 273 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiami tokie nacionalin?s teis?s aktai, kaip nagrin?jamieji pagrindin?je byloje, kurie leidžia mokes?i? administratoriui apmokestinamajam asmeniui nesuteikti teis?s ? prid?tin?s vert?s mokes?io atskait?, jei**

nustatyta, kad jis suk?iaudamas, o tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, ne?vykdyt? daugumos formali? pareig?, kurias turi ?vykdyti, kad gal?t? pasinaudoti šia teise.

Parašai.

* Proceso kalba: ital?.